

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4186/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., Општина ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Живорад Кораћевић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Даница Радивојевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4506/19 од 09.01.2020. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4506/19 од 09.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4506/19 од 09.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5224/17 од 21.03.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили, према туженима поништај завештања сада пок. ДД, бивше из ..., закљученог дана 07.10.2016. године, проглашеног пред Основни судом у Крагујевцу, дана 29.08.2017. године, у предмету О ./16 и да исто не производи правно дејство, те да се заоставштина пок. ДД, има расправити по закону, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженима исплате на име трошкова парничног поступка износ од 44.450,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4506/19 од 09.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Тужене су доставиле одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање и примена одредаба процесног закона о преиначењу тужбе, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Врховног суда Србије, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости завештања поднета је 28.09.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**